

ÎN C H E I E R E

4 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Zamlînschi Ecaterina, reprezentată de avocatul Zamfir Natalia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Zamlînschi Ecaterina împotriva lui Zamlînschi Serghei cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, permiterea ieșirii și aflării copiilor peste hotarele Republicii Moldova cu mama, fără acordul tatălui și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Zamlînschi Ecaterina, a fost admis apelul declarat de către Zamlînschi Serghei și a fost modificată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La 18 noiembrie 2016, Zamlînschi Ecaterina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Zamlînschi Serghei cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, permiterea ieșirii și aflării copiilor peste hotarele Republicii Moldova cu mama, fără acordul tatălui și încasarea cheltuielilor de judecată

În motivarea acțiunii a indicat că, a încheiat cu pârâtul căsătoria la 12 noiembrie 2006, aceasta fiind trecută în Registrul de stare civilă cu nr. 1542.

A comunicat că din căsătorie au doi copii minori - XXXX, născută la XXXX și XXXX, născut la XXXX.

A menționat că peste o perioadă de timp, viața în comun nu a mai fost posibilă, drept motiv servind neînțelegerile din familie.

Prin Hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 aprilie 2016, căsătoria a fost desfăcută conform art. 33 alin. (2) și art. 37 alin. (1) Codul familiei.

A afirmat că de la momentul depunerii cererii privind desfacerea căsătoriei, pârâtul nu a mai participat la întreținerea copiilor, eschivându-se în acest sens de la obligațiile sale legale.

A remarcat că pârâtul nu are un loc de muncă de bază, nu are un venit permanent într-o sumă stabilă, motiv pentru care a solicitat încasarea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, plătită lunar, conform art. 58 alin. (1), art. 74 alin. (1) și art. 76 alin. (1) Codul familiei.

A solicitat încasarea de la Zamlînschi Serghei în beneficiul Ecaterinei Zamlînschi a pensiei de întreținere a copiilor minori -XXXX, născută la XXXX și XXXX, născut la XXXX în mărime fixă de 2 100 de lei lunar, pentru fiecare, din 28 aprilie 2016 până la atingerea majoratului, permiterea ieșirii și aflării copiilor peste hotarele Republicii Moldova, împreună cu mama, dar fără acordul tatălui Zamlînschi Serghei și încasarea de la pârât a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 30 mai 2017 acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat de Zamlînschi Serghei în beneficiul Ecaterinei Zamlînschi suma fixă de 1 500 de lei lunar, cu titlu de pensie de întreținere a copilului minor XXXX, născută la XXXX, începând cu 18 noiembrie 2016 și până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de Zamlînschi Serghei în beneficiul Ecaterinei Zamlînschi suma fixă de 1 500 de lei lunar, cu titlu de pensie de întreținere a copilului minor XXXX, născut la XXXX, începând cu 18 noiembrie 2016 și până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de Zamlînschi Serghei în beneficiul Ecaterinei Zamlînschi suma de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei legate de achitarea serviciilor de asistență juridică.

În rest, pretențiile au fost respinse ca nefondate.

S-a încasat de la Zamlînschi Serghei în beneficiul bugetului de stat suma de 1 080 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 a fost respins apelul declarat de Zamlînschi Ecaterina și a fost admis apelul declarat de Zamlînschi Serghei, modificată hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 30 mai 2017, în partea stabilirii pensiei de întreținere, prin micșorarea cuantumului de la 1 500 de lei, la câte 1 100 lei lunar pentru fiecare copil.

S-a încasat din contul Ecaterinei Zamlînschi în beneficiul lui Zamlînschi Serghei a cheltuielilor de judecată în sumă de 810 lei, prin achitarea taxei de stat la depunerea apelului.

În rest, hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 30 mai 2017 a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că potrivit art. 74 Codul familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți și copilul major inapt de muncă. Dacă lipsește un atare contract și părinții nu participă la întreținerea

copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare teritoriale.

Curtea de Apel Chișinău a considerat că instanța de fond neîntemeiat a concluzionat că, până la desfacerea căsătoriei și apariției stabilirii pensiei de întreținere, copii acestora se bucurau de o întreținere a cărei volum depășea minimum de existență stabilit de BNS, încasând din contul pârâtului suma de 1 500 de lei lunar. Ori, suma de 1 500 de lei lunar, solicitată cu acest titlu, nu este rezonabilă și depășește coșul minim stabilit de Biroul Național de Statistică potrivit căreia minimum de existență pentru semestrul I, anul 2016, este în suma de 1942,2 lei, sumă prevăzută pentru ambii părinți. fiecărui revenindu-i câte 971,1 lei.

Astfel, instanța de apel a conchis că suma de 1 100 de lei ar fi una rațională, luând în calcul toți factorii care au influențat la depunerea cererii cu privire la încasarea pensiei alimentare, cât și acordul tatălui Zamlînschi Serghei de a achita anume această sumă.

A mai reiterat că potrivit art. 1 alin. (2) din Lege cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova nr. 269 din 9 noiembrie 1994, minorii au dreptul de a ieși și de a intra în Republica Moldova numai însoțiți de unul dintre reprezentanții lor legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează notarial. În declarație se indică scopul călătoriei, durata acesteia și țara de destinație.

Din interpretarea sistemică a acestor prevederi legale, instanța de apel a remarcat faptul că pentru plecarea la competiții și/sau cantonamente, peste hotarele țării a copilului nu este necesar acordul ambilor părinți, or, acest acord este necesar doar în cazul plecării permanente peste hotarele țării.

La 12 februarie 2018 Zamlînschi Ecaterina, reprezentată de avocatul Zamfir Natalia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare sunt neîntemeiate și contradictorii, deoarece, în acestea se menționează în mod expres, că copii minori au rămas la domiciliul și educația reclamantei. Prin urmare, prin asigurarea întreținerii depline (îngrijire, educație, nutriție), deja își aduce prestația sa, nefiind necesară și contribuția suplimentară prin mijloace financiare, pusă în sarcina ei de instanța de judecată.

A subliniat că, se află într-o stare financiară precară, este angajată în câmpul muncii, dar salariul este stabilit conform certificatului în mărime de 500 lei. Nu primește careva indemnizații, iar copii minori se află la întreținerea ei.

A menționat că pentru perioada între 28 aprilie 2016 din momentul desfacerii căsătoriei și 18 noiembrie 2016, pârâtul a fost absolvit nejustificat de la plata pensiei, ținând cont și de faptul că pârâtul nu a prezentat careva probe că își executa obligația de întreținere.

A susținut că, a prezentat date oficiale, oferite de Biroul Național de Statistică privind minimul de existență în semestrul I, anului 2016, potrivit cărora pentru

întreținerea unui copil este necesară suma de 2 121,3 lei, circumstanțe ignorate de către instanța de apel.

De asemenea, a invocat a că instanțele de judecată nejustificat au respins capătul cererii cu privire la permiterea ieșirii și aflării copiilor peste hotarele Republicii Moldova, împreună cu mama, dar fără acordul tatălui. Or, copilul XXXX practică sportul, activitate ce presupune deplasări frecvente peste hotare, în unele țări, deplasările pot fi efectuate doar prin obținerea vizei, este dificil de fiecare dată să fie solicitat acordul tatălui.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, recursul declarat la 12 februarie 2018 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Zamlînschi Ecaterina, reprezentată de avocatul Zamfir Natalia în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Zamlînschi Ecaterina, reprezentată de avocatul Zamfir Natalia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Zamlînschi Ecaterina, reprezentată de avocatul Zamfir Natalia.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Zamlînschi Ecaterina, reprezentată de avocatul Zamfir Natalia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva